

ข้อบังคับคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยและคำสั่งให้ออกจากงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๑๔) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และข้อ ๘๘ แห่งระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ว่าด้วยการบริหารทรัพยากรบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ในข้อบังคับนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

ข้อ ๓ พนักงานผู้ใดถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกสั่งให้ออกจากงานตามข้อ ๘๕ แห่งระเบียบคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ว่าด้วยการบริหารทรัพยากรบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ พนักงานผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากงาน

การอุทธรณ์จะอุทธรณ์ในเรื่องที่ได้เคยมีการอุทธรณ์และได้มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดแล้วไม่ได้

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยหรือผู้ถูกให้ออกจากงานลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เป็นวันทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ได้มีการแจ้งคำสั่งแล้ว แต่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยหรือผู้ถูกให้ออกจากงานไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ให้ผู้แจ้งทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมด้วยพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน แล้วให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ไม้อาจแจ้งคำสั่งได้ ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกลงโทษทางวินัยหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากงาน ณ ที่อยู่ตามภูมิลำเนาของผู้ถูกลงโทษทางวินัยหรือผู้ถูกให้ออกจากงานลงลายมือชื่อ หรือที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือที่อยู่ที่แจ้งไว้กับสำนักงาน ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าวันที่ระบุในใบตอบรับเป็นวันที่ได้รับทราบ หากไม่ปรากฏวันที่ในใบตอบรับ ให้ถือว่าวันที่ครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่งเป็นวันที่ได้รับทราบในกรณีส่งในประเทศ และให้ถือว่าวันที่ครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ส่งเป็นวันที่ได้รับทราบในกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้รับก่อนหรือหลังจากวันดังกล่าวหรือไม่ได้รับ

ข้อ ๔ การอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ยื่นต่อสำนักงาน และให้ผู้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

หนังสืออุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้ใช้ถ้อยคำสุภาพ และมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์
- (๒) คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ และวันที่รับทราบคำสั่ง
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ พร้อมทั้งพยานหลักฐาน (ถ้ามี)
- (๔) คำขอของผู้อุทธรณ์

ข้อ ๕ เมื่อได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามข้อ ๔ แล้วให้สำนักงานตรวจอุทธรณ์ในเบื้องต้นโดยเร็วว่าเป็นอุทธรณ์ที่ถูกต้องตามข้อ ๓ และข้อ ๔ หรือไม่ ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่าอุทธรณ์ดังกล่าวไม่ถูกต้องตามข้อ ๔ อาจแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุง หรือแก้ไขให้ถูกต้อง ก่อนจัดทำความเห็นเสนอคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๖ เมื่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้รับอุทธรณ์ตามข้อ ๕ แล้วให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยกรรมการการแข่งขันทางการค้าคนหนึ่งเป็นประธาน พนักงานซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้อุทธรณ์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าสองคนเป็นกรรมการ และให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าแต่งตั้งให้พนักงานคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

เมื่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ส่งอุทธรณ์พร้อมทั้งความเห็นของสำนักงานให้แก่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อพิจารณาต่อไป และให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ข้อ ๗ ผู้อุทธรณ์อาจคัดค้านกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ ถ้ากรรมการผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากงาน
- (๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษหรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากงาน
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้อุทธรณ์
- (๔) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษหรือการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ถูกสั่งให้ออกจากงาน
- (๕) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหา

การคัดค้านกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือ และต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งแต่งตั้งกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีเหตุหรือมีการคัดค้านตามวรรคหนึ่งกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาอุทธรณ์ก็ได้ และให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าแต่งตั้งกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คนใหม่แทนกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่ขอถอนตัวนั้น ถ้ากรรมการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวมิได้ขอถอนตัวให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่เหลืออยู่นอกจากกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ผู้ถูกคัดค้านพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือให้แจ้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และให้แต่งตั้งกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คนใหม่แทน

การดำเนินการใด ๆ ของกรรมการที่มีเหตุคัดค้านซึ่งได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบก่อนถอนตัวหรือก่อนมีคำสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ย่อมมิเสียไป

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้รับอุทธรณ์ตามข้อ ๖ วรรคสองแล้วให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับอุทธรณ์

(๑) ถ้าเห็นว่าเป็นอุทธรณ์ที่ไม่ถูกต้องตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ก็ให้มีคำสั่งไม่รับคำอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณา และให้รายงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเพื่อทราบ

(๒) ถ้าเห็นว่าเป็นอุทธรณ์ที่อาจรับไว้พิจารณาได้ ก็ให้มีคำสั่งรับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณา

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งรับอุทธรณ์ไว้พิจารณาตามข้อ ๘ (๒) ในกรณีมีเหตุจำเป็นให้ขยายระยะเวลาออกไปได้อีกคราวละไม่เกินหกสิบวัน แต่รวมระยะเวลาการพิจารณาแล้วต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งรับอุทธรณ์ไว้พิจารณา

ในการพิจารณาอุทธรณ์ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาจากสำนวนการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากงาน แล้วแต่กรณี และอาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท ข้าราชการหรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๑๐ ผู้อุทธรณ์อาจขอแถลงการณ์ด้วยวาจา เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ก่อนคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะมีความเห็นต่ออุทธรณ์นั้นก็ได้

ข้อ ๑๑ อุทธรณ์ที่ยื่นไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์อาจถอนอุทธรณ์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะมีความเห็นต่ออุทธรณ์นั้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ยื่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

เมื่อมีการถอนอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้อุทธรณ์เป็นอันระงับไป

ข้อ ๑๒ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาแล้วเสร็จ ให้มีความเห็นดังนี้

ก. การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายและระดับโทษเหมาะสมแล้ว ให้มีความเห็นยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีความเห็นให้ยกเลิกคำสั่ง และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการเสียใหม่ให้ถูกต้อง

(๓) ถ้าเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยถูกต้องตามกฎหมาย และเห็นว่าผู้อุทธรณ์ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีความเห็นให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง แต่ถ้าเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะลดโทษต่ำกว่าปลดออกไม่ได้

(๔) ถ้าเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยถูกต้องตามกฎหมาย และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดทางวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีความเห็นให้ยกโทษ

(๕) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีความเห็นให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

ข. กรณีอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากงาน

(๑) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากงานดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย และเหมาะสมแก่กรณีแล้ว ให้มีความเห็นให้ยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากงานดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีความเห็นให้ยกเลิกคำสั่ง และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการเสียใหม่ให้ถูกต้อง

(๓) ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากงานถูกต้องตามกฎหมายและเห็นว่ายังไม่มีเหตุที่จะให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ในกรณีเช่นนี้ให้มีความเห็นให้ยกเลิกคำสั่งและให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าทำงานต่อไป

(๔) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งให้ออกจากงานไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีความเห็นให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

ในกรณีเห็นสมควรให้มีการเยียวยาความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์ หรือดำเนินการอื่นใด เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ก็ให้ดำเนินการเพิ่มเติมให้ครบถ้วนเท่าที่ทำได้ โดยให้นำประโยชน์สาธารณะมาพิจารณาประกอบด้วย

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์จะมีคำวินิจฉัยให้เพิ่มโทษไม่ได้

ข้อ ๑๓ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเสร็จและมีความเห็นแล้ว ให้รายงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเพื่อพิจารณา

ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าต้องวินิจฉัยตามข้อ ๑๒ ผลเป็นประการใดให้แจ้งคำวินิจฉัยให้เลขาธิการทราบเพื่อดำเนินการต่อไป และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วยโดยเร็ว

เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าอาจสั่งให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ พิจารณาเพิ่มเติมในประเด็นที่กำหนดหรือทบทวนความเห็นได้ แล้วให้เสนอความเห็นใหม่ภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีคำสั่งก็ได้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์การถูกลงโทษทางวินัยมีมติเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ และมีผู้ถูกลงโทษคนอื่นถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้ร่วมกันกับผู้อุทธรณ์อันเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน แต่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีอำนาจวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ และให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(ศาสตราจารย์สกลธี วัชรวิวัฒน์)

ประธานกรรมการการแข่งขันทางการค้า